

„Aistringai mylime pasaulį“

Pasaulis laukia mūsų. Taip, aistringai mylėkime šį pasaulį, nes taip mokė mus Dievas: Sic Deus dilexit mundum... – Taip Dievas pamilo pasaulį; o kadangi tai mūsų mūsų – gražaus meilės karo – lauko vieta, tepasieksime visi mes ramybę, kurios įsteigti atėjo Kristus. (Vaga, 290)

vasario 21 d.

Aš visada to mokiau, remdamasis Šventuoju Raštu. Pasaulis nėra

blogas, nes jį sukūrė Dievo rankos. Pasaulis – Dievo kūrinys, nes Jahvė jį stebėjo ir „matė, kad tai gera“. Tai mes, žmonės, jį bjauriname ir bloginame savo nuodėmėmis ir neištikimybe. Mano vaikai, jūs esate šio pasaulio vyrai ir moterys: būkite tikri, kad noras bet koku būdu pabėgti nuo sąžiningų kasdienos užsiėmimų prieštarautų Dievo valiai.

Priešingai, jūs naujoje šviesoje privalote suvokti, kad Dievas jus šaukia Jam tarnauti atliekant civilinius, materialius, pasaulietinius žmogiškojo gyvenimo uždavinius. Kiekvieną dieną Dievas mūsų laukia laboratorijoje, operacinėje, kareivinėse, universiteto katedrose, gamykloje, dirbtuvėje, laukuose, prie šeimos židinio ir gausybėje kitų darbo sričių. *Kažkas* švento, dieviško slypi paprastose situacijose, o jūs kiekvienas privalote tai atskleisti.

Studentams ir darbininkams, kurie bendravo su manimi trisdešimtaisiais metais, aš sakydavau, kad jie išmoktų „sumaterialinti“ dvasinį gyvenimą. Taip aš norėjau juos atitolinti nuo pagundos (tokios dažnos ir tada, ir šiandien) gyventi dvigubą gyvenimą: viena vertus, vidinį, artumoje su Dievu gyvenimą, kita vertus, visiškai kitokį, atskirtą: šeimyninį, profesinį, visuomeninį, kasdienos mažmožių gyvenimą. (Pokalbiai, 114)
